

Yıllarını hizmete adanmış, sonra bir şekilde ayrılmış bir zat için; "akıbetinin iyi olmayacağı, işlerinin yolunda gitmeyeceği" ifadelerinin doğruluk derecesi nedir?

İnsanın imtihanı beşikten başlar, mezara kadar devam eder. Bu sebeple hayatımızın her safhası imtihan ve tecrübedir. Kimse, "*Ben belli bir yaştan sonra daha hizmet etmem, daha hizmete ihtiyacım yok.*" diyemez, derse kendini kandırılmış olur. Yani nefis ve şeytanın, insanı ne zaman alt edeceği belli değildir. Bu yüzden insan son nefesine kadar teyakkuz içinde olmak zorundadır.

Üstad Hazretleri imanın ve hizmetin en güzel derecelerini gördüğü ve zevk ettiği halde, hiçbir zaman hizmeti terk edip bir kenara çekilmemiştir. Bilakis son nefesine kadar hizmetin en kamil ve faal makamında bulunmuştur. Bütün peygamberler ve onların yolunu takip eden büyük zatlar da aynı şekilde hareket etmişler. Bu dünya hizmet ve meşakkat yeridir, ücret ve mükafat ise; ancak ahiret hayatındadır. İslam dininde emeklilik kavramı diye bir kavram yoktur; mümin her zaman ve her halinde hizmet ile mükelleftir.

Herhangi bir sebepten dolayı küsmüş ya da darılmış ağabeyleri, ümitsizliğe sevk edecek tavır ve davranışlardan da kaçınmalıyız. Onları belki bir müddet kendi haline bırakıp düşünmesi için fırsat verilebilir; lakin sen yoluna ben yoluma deyip onu itham etmek derecesindeki bir tavır, doğru bir tavır değildir. O gibi ağabeylerle irtibat sağlanmalı, bir şekilde hatasını anlayacak yollar aranmalıdır.

İşlerin kötü gider, sen artık bittin, sen helak oldun gibi zecr edici ifade ve tavırlar, kişiyi daha da kötü bir hale sevk eder. Böyle söylemlerden kaçınılmalıdır. Hizmet noktasından her pasif insan kaybeder düşüncesi de doğru bir düşünce değildir. Bu insanların konumu ve mizacına göre farklılık arz edebilir. Yani bazılarının belli bir yaştan sonra pasifleşmesi normaldir, zira yaş kemale erdikçe insanın enerji ve duyguları da pasifleşir. Aktif hizmetten pasif hizmete geçer. Aktif hizmeti gençler yaparken, pasif hizmetleri de tecrübeli ve ihtiyar ağabeyler görür ya da böyle bir tarz oluşturulabilir.

Tabi hizmeti tamamen bırakmak ve terk etmekte büyük zarar ve riskler vardır. Önemli olan son noktayı koyabilmektedir. Bir hadiste bu mana şu şekilde izah ediliyor. Abdullah b. Mesud anlatıyor: Peygamberimiz (asv), şöyle buyurdu:

“Sizden bir kimse cennet ehlinin amellerini öyle işler ki, kendisi ile cennet arasında sadece bir arşın mesafe kalır; derken kitabın hükmü ön plana çıkar ve o kimse bu sefer cehennem ehlinin amellerini işlemeye başlar ve cehenneme girer. Yine bir kimse cehennem ehlinin amellerini öyle işler ki, kendisi ile cehennem

arasında sadece bir arşın mesafe kalır; derken kitabın hükmü ön plana çıkar ve o kimse cennet ehlinin amellerini işlemeye başlar ve cennete girer.”(1)

Bu mana gereğince, bütün büyük zatlar akibetinden endişe etmişler. Allah bizleri, son nefesimize kadar istikametten ayırmasın. (amin)

(1) bk. Kenzu'l-Ummal, h. No: 576. Bu hadis, Nesaî hariç bütün kütübü sittede geçmektedir.